

V obci Malinová sa o šírenie fašiangových zvykov stará Fašiangový klub Fašiangovník.

Jeho vedúca, Irena Balážová, nám napísala:

O šírenie fašiangových zvykov sa stará naša skupina už od sedemdesiatych rokov min. storočia.

V počiatočkoch sme nadviazali na staré zvyky, ktoré sa zachovali, postupom času sa zaviedli aj nové prvky.

Je pravdepodobné, že nositeľmi fašiangových zvykov v obci boli nemeckí kolonisti, ktorí si ich priviezli k nám pred stáročiami (13. stor.). Patril sem obvyklý fašiangový sprievod s maskami, ktorý sa konal poslednú nedeľu pred Popolcovou stredou. V utorok fašiangové obdobie zavíšila tradičná ľudová zábava s pochovávaním basy, ktorá bola obohatená humornými prvkami zo života občanov.

FK Fašiangovník sa zasadzuje o udržanie, zveladenie a popularnosť fašiangových zvykov, aj keď od niektorých už upustil. Fašiangový sprievod masiek začína svoju obchôdzku v sobotu ráno. V sprievode dominujú masky čertov, medveďa, cigánky, smrťky, boháča a chudáka, doplnené o osoby v ľudových krojoch, hlavne hudobníkov na harmonike, base, saxofóne a ozembuchu. Medzi tradičnými maskami sa už objavujú aj novodobé. Na čele sprievodu ide richtársky mládenec s ražňom, na ktorom je napichnutá slanina, klobása. Za ním dve masky ťahajú malý koč s dvomi bábkami - muža a ženu, v koči majú koše. Do nich ukladajú podarúňky - klobásy, slaninu, vajcia, šišky, pálené, víno... Prechádzajú so spevom po uliciach, zastavujú sa pred domami, pozdravia domácich, zatancujú si s nimi. Domáci ich častujú pálenkou, koláčmi a dávajú im podarúňky.

Večer sa koná v sále kultúrneho domu ľudová zábava, kde zachovávame tradíciu voľného vstupu (bez výberu vstupného). Hostia zábavy dostanú na stoly všetku požíveň, ktorú masky cez deň povyberali. Zábavu otvára sprievod masiek, ktorý tu obrazne ukončí svoju pochôdzku. Richtársky mládenec pozdraví všetkých hostí, ženy a mládež ich poučia o niektorých zvykoch a poverách, a potom ich pozvú do tanca. Spieva sa hlavne známa pieseň Fašiangy, Turíce, Veľká noc ide, ...

Až do polnoci sa tancuje, hoduje. Od vzniku tohto klubu sa traduje, že až do polnoci v prestávkach členovia klubu zabávajú hostí rôznymi humornými scénkami, kde námety sú rôzne - hlavne rozprávkové, ale aj príbehy zo života a pod. Tieto scény sa tešia obľube a vďaka nim je návštevnosť vždy vysoká.

Úderom polnoci prichádza smútočný sprievod na čele s farárom a organistom, za ním ženy a dievky - plačky, chlapi a mládenci.

Prinášajú na márach basu a začne smútočná rozlúčka. Farár a organista predriekajú modlitby (s vtipnými prvkami). Vtipne sú upravené aj sprievodné smútočné piesne. Tieto scény sú každý rok pripravované s obmenou. Po ukončení obradu basu odnášajú slobodní mládenci. Farár sa poďakuje a vyhlási pôst.

Týmto sa skončí oficiálny program, ale zábava ešte pokračuje približne do dvoch hodín. Kedysi sa zábava skončila pochovaním basy.